

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

14 päivänä huhtikuuta 2005 *

Asiassa T-88/01,

Sniace, SA, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan asianajajat J. Baró Fuentes,
M. Gómez de Liaño y Botella ja F. Rodríguez Carretero,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja J. Buendía Sierra,
prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jota tukevat

Itävallan tasavalta, asiamiehinään H. Dossi ja M. Burgstaller, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, kotipaikka Heiligenkreuz im Lafnitztal (Itävalta), edustajanaan asianajaja U. Soltész,

ja

Land Burgenland (Itävalta), edustajanaan asianajaja U. Soltész,

väliintulijoina,

jossa on kyse valtioneudesta, jonka Itävalta on myöntänyt Lenzing Lyocell GmbH & Co KG:lle, 19 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/102/EY (EYVL 2001, L 38, s. 33) kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.6.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

- ¹ Sniace, SA (jäljempänä kantaja) on espanjalainen yhtiö, jonka pääasiallisena toimintana on tekokuitujen ja synteettisten kuitujen, selluloosan ja selluloosakuitujen (katkotut viskoosikuidut), polyamidifilamenttilangan, kuitukankaan sekä natriumsulfaatin tuotanto ja myynti, metsänhoito ja sähköenergian yhteistuotanto.

- 2 Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (jäljempänä LLG) on itävaltalainen yhtiö, joka on itävaltalaisen yhtiön Lenzing AG:n, joka tuottaa muun muassa viskoosi- ja modaalikuituja, tytäryhtiö. LLG:n toimintana on lyocellin, joka on puhtaasta luonnonselluloosasta valmistettu uusi kuitutyyppi, tuotanto ja myynti. Tätä kuitua tuottaa myös brittiläinen yhtiö Courtaulds plc, joka myy sitä nimikkeellä "Tencel".

- 3 Vuonna 1995 LLG ryhtyi rakentamaan tehdasta lyocellin tuotantoa varten Heiligenkreuz-Szentgotthárdin teollisuusalueelle, joka sijaitsee Itävallan ja Unkarin välisellä raja-alueella. Tehdas sijaitsee alueen Itävallan puoleisessa osassa Land Burgenlandissa.

- 4 Vuonna 1995 Itävallan julkinen elin Wirtschaftsbeteiligungs AG (jäljempänä WiBAG) ilmoitti epävirallisesti komissiolle, että se aikoi myöntää LLG:lle julkista tukea sijoitushankkeeseen. Itävallan tasavalta ilmoitti komissiolle 30.8.1995 päivätyllä kirjeellä, että nämä tuet myönnettäisiin komission 3.8.1995 päivätyllä kirjeellä viitenummerolla N 589/95 hyväksymän aluetukijärjestelmän mukaisesti. Komissio ilmoitti 5.10.1995 päivätyllä kirjeellä Itävallan tasavallalle, että avustuksen muodossa annettavia tukia ei tarvinnut ilmoittaa erikseen, koska ne kuuluivat hyväksytyyn tukijärjestelmään, huomauttaen kuitenkin, että se ei saa myöntää LLG:lle tukia vakuuksien muodossa ilmoittamatta siitä etukäteen.

- 5 Itävallan viranomaiset osoittivat 21.4.1997 komissiolle Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) yhteisrahoitusta koskevat hakemuslomakkeet kahta suurta sijoitushanketta varten, jotka Business Park Heiligenkreuz GmbH:n (jäljempänä BPH) ja Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbH:n (jäljempänä WHS) oli tarkoitus toteuttaa teollisuusalueella.

- 6 Näiden lomakkeiden ja Land Burgenlandin ja LLG:n välillä vuonna 1995 tehdyn sopimuksen sisältämien tietojen vuoksi komissio päätti tutkia uudelleen LLG:lle myönnettyjä tukia koskevan asian. Tavattuaan Itävallan viranomaisia ja käytyään kirjeenvaihtoa heidän kanssaan se päätti kirjata tämän asian ilmoittamattomien tukien rekisteriin. Tämän jälkeen komissio tapasi Itävallan viranomaisia uudestaan ja jatkoi kirjeenvaihtoa heidän kanssaan.
- 7 Komissio ilmoitti Itävallan hallitukselle 29.10.1998 päivätyllä kirjeellä 14.10.1998 tekemästään päätöksestä aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohta) määrätty menettely Itävallan viranomaisten LLG:n hyväksi toteuttamien eri toimenpiteiden osalta (jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva päätös). Kyseiset toimenpiteet koostuivat yhteensä 50,3 miljoonan euron valtiontakausten myöntämisestä avustuksiin ja lainoihin, alhaisen 4,4 euron neliömetrihinnan perimisestä 120 hehtaarin teollisuusalueesta ja kiinteiden hintojen takaamisesta yritystoiminnan perushyödykkeille 30 vuoden ajaksi. Komissio velvoitti Itävallan hallituksen yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-324/90 ja C-342/90, Saksa ja Pleuger Worthington vastaan komissio, 13.4.1994 annetussa tuomiossa (Kok. 1994, s. I-1173) esitettyjen periaatteiden mukaisesti antamaan sille tietyt tiedot sitä varten, että se pystyy tutkimaan, soveltuvatko nämä toimenpiteet yhteismarkkinoille.
- 8 Komissio velvoitti Itävallan viranomaiset myös yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-47/91, Italia vastaan komissio, niin sanottu Italgrani-tapaus, 5.10.1994 annetussa tuomiossa (Kok. 1994, s. I-4635, Kok. Ep. XVI, s. I-147, 21–24 kohta) esitettyjen periaatteiden mukaisesti toimittamaan sille tiedot, joiden perusteella sen on mahdollista arvioida, kuuluivatko tietyt muut Itävallan viranomaisten LLG:n hyväksi toteuttamat toimenpiteet hyväksytyihin tai voimassa oleviin tukijärjestelmiin. Muille jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, ilmoitettiin tämän menettelyn aloittamisesta ja heitä kehoitettiin esittämään mahdolliset huomautuksensa julkaisemalla tämä kirje *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 13.1.1999 (EYVL C 9, s. 6).

- 9 Itävallan hallitus vastasi tähän kirjeeseen 15.3.1999, 16.4.1999 ja 28.4.1999 päivätyillä kirjeillä. Yhdistynyt kuningaskunta ja kolmannet, joita asia koskee, mukaan luettuna kantaja (12.2.1999 päiväty kirje), esittivät myös huomautuksensa.
- 10 Tutkittuaan Itävallan viranomaisten sille toimittamat tiedot komissio ilmoitti Itävallan hallitukselle 14.7.1999 päivätyllä kirjeellä 23.6.1999 tekemästään päätöksestä laajentaa EY 88 artiklan 2 kohdan perusteella aloitettu menettely (jäljempänä menettelyn laajentamista koskeva päätös) koskemaan neljää muuta LLG:n hyväksi toteutettua toimenpidettä. Kyse on seuraavista toimenpiteistä: maanhankintaan tarkoitettu tapauskohtainen 0,4 miljoonan euron investointituki, tapauskohtaisen 21,8 miljoonan euron äänetöntä osakkuutta koskevan sellaisen sopimuksen tekeminen, joka oli mahdollista sanoa irti aikaisintaan 30 vuoden kuluttua ja jonka piti tuottaa yhden prosentin vuotuinen korko, suuruudeltaan tuntemattoman tuen myöntäminen yrityskohtaisen infrastruktuurin rakentamiseksi ja 5,4 miljoonan euron ympäristötuki, jota myönnettäessä ei ole noudatettu olemassa olevaa tukijärjestelmää. Komissio kehotti Itävallan hallitusta esittämään huomautuksensa. Muille jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, ilmoitettiin menettelyn laajentamisesta, ja niitä kehoitettiin esittämään huomautuksensa julkaisemalla tämä kirje Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 4.9.1999 (EYVL C 253, s. 4). Itävallan hallitus esitti huomautuksensa 4.10.1999 päivätyllä kirjeellä. Yhdistynyt kuningaskunta sekä kolmannet, joita asia koskee, esittivät myös huomautuksensa, minkä kantaja teki 4.10.1999 päivätyllä kirjeellä. Itävallan hallitus toimitti lisätietoja 25.2. ja 27.4.2000 päivätyillä kirjeillä.
- 11 Komissio teki valtioneustesta, jonka Itävalta on myöntänyt Lenzing Lyocell GmbH & Co KG:lle, 19.7.2000 päätöksen 2001/102/EY (EYVL L 38, s. 33; jäljempänä riidanalainen päätös).

12 Tämän päätöksen päätösosassa todetaan seuraavaa:

”1 artikla

Tuet, jotka Itävalta on myöntänyt — — [LLG:lle] 35,80 miljoonan euron takauksina (liikepankkien ja julkisten pankkien yhteenliittymän myöntämä 21,8 miljoonan euron takaus ja — — [WHS:n] myöntämät kolme takausta, joiden määrät ovat 1,4 miljoonaa euroa, 10,35 miljoonaa euroa ja 2,25 miljoonaa euroa) ja soveltamalla teollisuuskäyttöön tarkoitettun 120 hehtaarin maa-alueen hankinnassa hintaa 4,4 euroa neliömetriltä, takaamalla [Land] Burgenlandin — — nimissä kiinteän hinnan liiketoiminnan perushyödykkeiden tarjoamiselle ja myöntämällä määrältään tuntemattoman tuen yrityskohtaisen infrastruktuurin rakentamisen muodossa, eivät ole [EY] 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

Tuki, jonka Itävalta on myöntänyt LLG:lle antamalla WiBAG:n nimissä 14,5 miljoonan euron takauksen, on komission [viite]numerolla N 542/95 hyväksymien takauksia koskevien suuntaviivojen mukainen.

Ympäristönsuojelutuki, jonka määrä on 5,37 miljoonaa euroa, on komission [viite] numerolla N 93/148 hyväksymien ympäristönsuojelua koskevien suuntaviivojen mukainen.

3 artikla

Yksittäiset tuet, jotka Itävalta on myöntänyt ja joiden määrät ovat 0,4 miljoonaa euroa maa-alueen hankintaan tarkoitettua tukea ja 21,8 miljoonaa euroa äänettömän osakkuuden muodossa maksettua tukea, soveltuvat yhteismarkkinoille.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.”

Oikeudenkäyntimenettely

- 13 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.4.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 14 LLG, Itävallan tasavalta ja Land Burgenland pyysivät 6.6.2001, 16.7.2001 ja 26.7.2001 kirjaamoon toimittamallaan väliintulohakemuksilla lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

- 15 Kantaja teki 16.10.2001 päivätyllä kirjeellä hakemuksen, jolla se vaati sellaisen prosessinjohtotoimen määräämistä, jolla komissio veloitetaan toimittaa joukon vastauskirjelmässään ja riitautetussa päätöksessä mainittuja asiakirjoja sekä tietyt tiedot erityisesti kyseessä olevien tuotteiden markkinoista. Prosessinjohtotoimena komissiota kehoitettiin 14.11.2001 toimittamaan tietyt näistä asiakirjoista. Se noudatti tätä kehotusta annetussa määräajassa.
- 16 Kantaja vaati 10.12.2001 päivätyllä kirjeellä, että tiettyjä sen kannekirjelmän liitteissä 14 ja 15 olevia tietoja käsitellään LLG:n, Itävallan tasavallan ja Land Burgenlandin osalta luottamuksellisina.
- 17 Laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 18.2.2002 antamallaan määräyksellä väliintulohakemukset ja luottamuksellista käsittelyä koskevan vaatimuksen.
- 18 LLG ja Land Burgenland jättivät 21.5.2002 yhteisen väliintulokirjelmän.
- 19 Itävallan tasavalta jätti väliintulokirjelmänsä 23.5.2002.
- 20 Komissio jätti huomautuksensa väliintulokirjelmistä 19.7.2002 ja kantaja 6.9.2002.
- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

- 22 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 17.6.2004 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 23 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, ja hyväksyy sen

- kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan sikäli kuin komissio päättää siinä, että 35,8 miljoonan euron takauksien myöntäminen ei ole EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea

- kumoaa riidanalaisen päätöksen 2 artiklan sikäli kuin komissio päättää siinä, että tuki, jonka Itävallan tasavalta on myöntänyt LLG:lle antamalla WiBAG:n nimissä 14,5 miljoonan euron takauksen, on komission viitenumera N 542/95 hyväksymien takauksia koskevien suuntaviivojen mukainen

- kumoaa riidanalaisen päätöksen 3 artiklan

— toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan sikäli kuin komissio päättää siinä, että kiinteän hinnan takaaminen Land Burgenlandin nimissä perushyödykkeiden tarjoamiselle ja määrältään tuntemattoman tuen myöntäminen yrityskohtaisen infrastruktuurin rakentamiseen eivät ole EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Vastauskirjelmässään kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta myös kumoamaan riitautetun päätöksen 2 artiklan sikäli kuin komissio päättää siinä, että ympäristönsuojelutuki, jonka määrä on 5,37 miljoonaa euroa, on komission viitenumerolla N 93/148 hyväksymien ympäristönsuojelua koskevien suuntaviivojen mukainen.

25 Komissio vaatii että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää tutkimatta kanneperusteet, joita ei ole perusteltu, ja kantajan esittämät uudet kanneperusteet

— joka tapauksessa hylkää kanteen kokonaisuudessaan perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Väliintulijat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— jättää kanteen tutkimatta tai joka tapauksessa hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

27 Väliintulijat vaativat, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska päätös ei koske kantajaa erikseen.

28 Itävallan tasavalta huomauttaa, että silloin kun kyse on valtiontukien valvonnasta, komission päätös EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla aloitetun menettelyn lopettamisesta koskee erikseen niitä yrityksiä, jotka ovat tehneet menettelyn aloittamiseen johtaneen kantelun ja jotka ovat saaneet esittää huomautuksensa, jotka ovat ohjanneet menettelyn kulkua, mutta tämä edellyttää, että kyseisen päätöksen kohteena oleva tukitoimenpide on vaikuttanut niiden asemaan markkinoilla huomattavasti (asia 169/84, COFAZ ym. v. komissio, tuomio 28.1.1986, Kok. 1986, s. 391, Kok. Ep. VIII, s. 439, 24 ja 25 kohta).

- 29 Se katsoo ensinnäkin, että se seikka, että kantaja on EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kolmas, jota asia koskee, ei anna sille oikeutta ryhtyä toimiin riidanalaista päätöstä vastaan. Se muistuttaa, että oikeuskäytännön mukaan ainoastaan sellainen komission päätös, jossa kieltäydytään EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen tutkimisvaiheen aloittamisesta, voi koskea luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen sen vuoksi, että tämä on kolmas, jota asia koskee (asia T-11/95, BP Chemicals v. komissio, tuomio 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3235, 88 ja 89 kohta). Tässä tapauksessa mainittujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden menettelyllisiä takeita näet noudatettaisiin vain, jos niillä olisi mahdollisuus saattaa tämä komission päätös yhteisöjen tuomioistuinten tutkittavaksi (em. asia BP Chemicals v. komissio, tuomion 89 kohta). Sitä vastoin silloin kun komissio on tehnyt päätöksensä tutkimisvaiheen jälkeen, kuten käsiteltävänä olevassa tapauksessa, niiden kolmansien, joita asia koskee, eduksi on sovellettu niille kuuluvia menettelyllisiä takeita siten, että päätöksen ei enää voida katsoa koskevan niitä erikseen ainoastaan tämän aseman perusteella.
- 30 Itävallan tasavalta lisää, että kantajan osallistuminen EY 88 artiklan 2 kohdassa määrättyyn menettelyyn ei riitä sen yksilöimiseen samalla tavalla kuin se, jolle riidanalainen päätös on osoitettu (asia T-86/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. II-179, 50 kohta). Sen mukaan oikeuskäytännöstä näet käy ilmi, että valtiontukien alalla tähän menettelyyn osallistuminen on vain yksi tekijä, jonka perusteella voidaan osoittaa, että päätös, jonka kumoamista luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö vaatii, koskee sitä erikseen (ks. mm. em. asia COFAZ ym. v. komissio, tuomion 25 kohta ja asia T-189/97, Comité d'entreprise de la société française de production ym. v. komissio, määräys 18.2.1998, Kok. 1998, s. II-335, 44 kohta).
- 31 Toiseksi Itävallan tasavalta esittää, että kantaja ei voi vedota siihen seikkaan, että riidanalaisten toimenpiteiden myöntäminen vaikuttaa siihen yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 323/82, Intermills vastaan komissio, 14.11.1984 antamassa tuomiossa tarkoitetulla tavalla (Kok. 1984, s. 3809, 16 kohta). Mainitun tuomion kohta, johon on viitattu, ei näet koske kysymystä asiavaltuudesta.

32 Kolmanneksi Itävallan tasavalta väittää, että kantaja ei näytä toteen, että riidanalaiset toimenpiteet vaikuttavat merkittävästi sen asemaan markkinoilla. Se huomauttaa, että mainitut toimenpiteet liittyvät yksinomaan lyocellia eli tuotetta, jota kantaja ei valmista, tuottavan tehtaan rakentamiseen. Se lisää, että kyseisen tuotteen ja kantajan tuotteiden välillä ei ole mitään kilpailusuhdetta. Se katsoo erityisesti, että komissio on riidanalaisessa päätöksessä perustellusti todennut, että viskoosilla ja lyocellilla on erilliset markkinat.

33 Tältä osin Itävallan tasavalta esittää yhtäältä, että ostajien näkökulmasta lyocellikuidut ja viskoosikuidut eivät ole toisiansa korvaavia. Tämän väitteen tueksi se esittää, että lyocellilla on erityisiä ominaisuuksia, jotka erottavat sen viskoosista, kuten huomattava kuivuuden ja kosteuden sietokyky, vähäinen kutistuminen vedessä, suuri värien imukyky, kosketuspehmeys, silkin kaltaisuus ja soveltuvuus sekoittamiseen muiden tekstiilikuitujen kanssa. Sen erityiset ”pintaominaisuudet” ja sen fibrilloitumistaipumus mahdollistavat sellaisten uusien tuotteiden toteuttamisen, joilla on uusia ominaisuuksia, joita ei voida saada aikaan käyttäen viskoosikuituja, kuten ”kivipesu”- ja ”peach-hionta”-käsittelyt. Lisäksi tietyillä aloilla, joilla lyocellia käytetään, kuten denim-alalla, viskoosikuitujen käyttäminen on teknisesti mahdotonta. Lyocellin erittäin huomattava kestävyys mahdollistaa poikkeuksellisen suuren kehruu- ja kutomistuottavuuden. Koska lyocellin tuotanto on kalliimpaa, tämä tuote on tarkoitettu markkinalohkoille, joilla tuotteet ovat laadukkaampia ja kalliimpia. Itävallan tasavalta viittaa myös tiettyihin komission asiassa COMP/M.2187 — CVC/Lenzing 17.10.2001 tekemässä päätöksessä esittämiin kantoihin.

34 Toisaalta Itävallan tasavalta väittää, että lyocellin ja viskoosikuitujen valmistusmenetelmät ovat perustavalla tavalla erilaiset. Viskoosin valmistaminen tapahtuu kemiallisen jalostusprosessin avulla, kun lyocellin valmistaminen tapahtuu fyysisen menetelmän avulla eli käyttämällä N-metyylimorfoliinioksidin (NMMO) vesiliuosta. Se korostaa, että lyocellin valmistusprosessi on edellyttänyt merkittävää tutkimustyötä ja että se on ympäristöystävällisempi kuin viskoosikuitujen valmistusprosessi,

joka on edellyttänyt merkittävää kemikaalien käyttöä. Se täsmentää, että ”lyocell-kuitujen valmistamiseen käytetyille uudelle teknologialle on luonteenomaista — — valmistusvaiheiden vähäisempi määrä, lyhyemmät tuotantoajat, vähäisempi kemikaalien käyttö ja suljetut valmistusjaksot”.

- 35 Itävallan tasavalta lisää, että markkinaosuuksien menettäminen ja liikevaihdon lasku, joihin kantaja on vedonnut, eivät johdu riidanalaisten toimenpiteiden myöntämisestä LLG:lle, vaan rahoituksellisista ja taloudellisista vaikeuksista ja ylivelkaantumisesta, joita kantaja on kohdannut useiden vuosien ajan 90-luvun alusta lähtien. Se viittaa tältä osin Espanjan Torrelavegan kaupungissa (Kantabria) sijaitsevalle Sniace, SA:lle myöntämästä valtiontuesta 28.10.1998 tehtyyn komission päätökseen 1999/395/EY (EYVL 1999, L 149, s. 40).
- 36 LLG ja Land Burgenland esittävät, että LLG:n ja kantajan välillä ei ole mitään kilpailusuhdetta, koska kantaja ei toimi lyocell-alalla. Tältä osin ne vetoavat samoihin, edellä esitettyihin perusteluihin kuin Itävallan tasavalta.
- 37 Vastauksessaan komissio pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta tutkimaan viran puolesta kantajan asiavaltuuden, koska kyse on ehdottomasta prosessinedellytyksestä. Se esittää vakavia epäilyksiä sen seikan osalta, vaikuttavatko riidanalaiset toimenpiteet olennaisesti kantajan kilpailuasemaan, koska toimenpiteet kohdistuivat yksinomaan lyocellin, joka kuuluu eri markkinoille kuin viskoosi, tuotantoon. Tältä osin se korostaa erityisesti sitä seikkaa, että lyocellin hinta on tuntuvasti korkeampi kuin viskoosikuitujen ja että mainitut kuidut on tarkoitettu erilaiseen käyttöön. Lisäksi komissio huomauttaa, että kantaja on tyytynyt oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä esittämässään huomautuksissa ”toistamaan [menettelyn aloittamista koskevassa] päätöksessä ilmaistut epäilykset”.

38 Kantaja huomauttaa aluksi, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan väliintulijalla ei ole oikeutta esittää oikeudenkäyntiväitettä, jota vastaaja ei ole esittänyt omissa vaatimuksissaan (asia T-290/94, Kaysersberg v. komissio, tuomio 27.11.1997, Kok. 1997, s. II-2137, 76 kohta ja yhdistetyt asiat T-185/96, T-189/96 ja T-190/96, Riviera Auto Service ym. v. komissio, tuomio 21.1.1999, Kok. 1999, s. II-93, 25 kohta). Se jättää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkittavaksi, onko asiavaltuuden puuttumista koskevaa prosessinedellytystä aihetta tutkia viran puolesta.

39 Kantaja väittää seuraavaksi, että riidanalainen päätös koskee sitä suoraan ja erikseen.

40 Sen edellytyksen osalta, jonka mukaan päätöksen on koskettava yksityistä erikseen, kantaja toteaa ensiksi, että se on osallistunut oikeudenkäyntiä edeltävään menettelyyn esittämällä kirjallisia huomautuksia.

41 Toiseksi kantaja esittää, että sille on aiheutunut vahinkoa riidanalaisen toimenpiteiden myöntämisestä LLG:lle "yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä — muun muassa [edellä mainitussa] asiassa Intermills vastaan komissio annettu tuomio — tarkoitetulla tavalla".

42 Kolmanneksi kantaja väittää, että mainituista toimenpiteistä aiheutuu sille taloudellista haittaa "markkinaosuuksien, liikevaihdon ja liikearvon menetyksinä". Osoittaakseen tämän haitan todellisuuden ja laajuuden, se viittaa kannekirjelmän liitteessä 14 olevaan muistioon.

43 Mainitussa muistiossa kantaja esittää seuraavat seikat:

- Euroopan ja maailman viskoosimarkkinoille on luonteenomaista tuotantokapasiteetin ja kulutuksen väheneminen

- tämä tilanne ”ei sovi yhteen sellaisen uuden, korvaavan teollisuuden luomisen kanssa, joka saa etuoikeutettua EU-rahoitusta”

- ”lyocelliä — — käytetään erottelematta perinteisen viskoosin sijasta tai korvikkeena ja sillä on jokseenkin merkittävä kilpailuetu”

- LLG:n lyocell-tarjonta vastaa 3,5:tä prosenttia Euroopan viskoosimarkkinoista

- ”ei ole epäilystäkään, etteikö 3,5:tä prosenttia markkinoista vastaava tarjonta merkitsisi hintojen, ehtojen, jne. muuttumista varsinkin, kun se investointi-/poistokustannustensa vuoksi mahdollistaa vilpillisen kilpailun sellaisten kuitujen haitaksi, jotka ovat taloudellisesti huonommassa asemassa ja jotka voivat siksi aiheuttaa tappioita samaan aikaan, kun lyocell-kuitu tuottaa voittoa, koska siitä ei tarvitse tehdä poistoja”

- kantaja on lakkauttanut seuraavien viskoosimäärien tuotannon ja siis myös myynnin: — —¹ tonnia vuonna 1997, — — tonnia vuonna 1998, — — tonnia vuonna 1999, — — tonnia vuonna 2000 ja arvioituna — — tonnin vähennys vuodesta 2001 alkaen

- tämä vastaa — — Espanjan pesetan (ESP) nettotulojen menetystä vuonna 1997, — — ESP:n vuonna 1998, — — ESP:n vuonna 1999, — — ESP:n vuonna 2000 ja — — ESP:n vuodelle 2001 sekä — — ESP:n kaudelle 2001–2007 tehdyn ennusteen mukaan

- LLG:n lyocell-tarjonta on aiheuttanut myös ”vähintään — — prosentin muutoksen vallitsevassa markkinahinnassa” eli seuraavat tappiot kantajalle: — — ESP:a vuonna 1997, — — ESP vuonna 1998, — — ESP vuonna 1999, — — ESP vuonna 2000 ja — — ESP vuodelle 2001 sekä — — ESP kaudelle 2002–2007 tehdyn ennusteen mukaan

- lisäksi LLG saattaa vuosittain markkinoille ”äärimmäisen alhaisin hinnoin myyvien erityisten myyntikanavien kautta” noin 1000 tonnia ”sivutuotteita” (tai ”heikompilaatuisia tuotteita”), mikä pakottaa kantajan alentamaan ”laadultaan vastaavien” tuotteiden hintoja

- tämä on aiheuttanut kantajalle — — ESP:n vuosittaisen tuottojen menetyksen.

¹ — Luottamukselliset tiedot on poistettu.

- 44 Vastauksessaan kantaja vetoaa siihen seikkaan, että LLG valmistaa ja myy tuotemerkillä "Pro-Viscose" tuotetta, joka muodostuu viskoosin ja lyocellin sekoituksesta (jäljempänä proviskoosi), ja väittää, että tämä tuote kilpailee viskoosin kanssa. Kantajan mukaan vastauskirjelmän liitteenä olevasta muistiosta ilmenee, että LLG on tarjonnut proviskoosia useille kantajan asiakkaille "perinteisen viskoosin hintoja vastaavilla hinnoilla".
- 45 Väliintulokirjelmistä esittämässään huomautuksissaan kantaja esittää, että se on "kiistämättömästi" LLG:n kilpailijayritys. Sen tuottama viskoosikuitu kilpailee näet suoraan LLG:n valmistamien tuotteiden eli lyocellin, "lyocellin alatyypin" ja proviskoosin kanssa. Viimeksi mainitun väitteen tueksi se esittää "riippumattoman konsultin" F. Marsal Amenósin laatiman asiantuntijalausunnon sekä "riippumattoman tukkukauppiaan" Manfib Sas -yhtiön todistajanlausunnon. Kantajan mukaan lyocell on tosiasiaa vain "parannettua viskoosikuitua", joka voi korvata viskoosin "suurimmassa osassa käyttötavoista". Kantaja myöntää, että lyocell-kuitujen hinta on korkeampi kuin viskoosikuitujen, ja väittää, että proviskoosi on luotu kyseisen "ongelman välttämiseksi". Tältä osin se toteaa, että lyocellin korkeamman hinnan vuoksi LLG on tuonut markkinoille proviskoosin ja "(heikompileatuisen) lyocellin alatyypin", joiden hinnat ovat lähellä viskoosin hintoja". Se lisää, että lyocell-kuidut ovat vallanneet merkittävän 5–10 prosentin markkinaosuuden Euroopan leikattujen selluloosakuitujen markkinoilla, joille tavaroita toimittivat aikaisemmin yksinomaan euroopalaiset viskoosintuottajat.
- 46 Kantaja esitti istunnossa, että LLG on tuonut tiettyjä käyttötapoja (savukkeiden suodattimet, kosteat pyyhkeet, rätit) varten markkinoille "lyocellin alatyypin". Se ilmoitti myös, että lyocell on laadultaan viskoosia parempi tuote erityisesti kestävyuden osalta, että sillä oli tietty määrä teknisiä ominaisuuksia ja että "puhtaan lyocellin" hinta oli korkeampi kuin viskoosin. Tämän viimeisen seikan osalta se täsmensi, että lyocellia voidaan tarjota viskoosin kanssa kilpailukykyisin hinnoin silloin, kun sitä sekoitetaan muihin tuotteisiin.

- 47 Lopuksi kantaja myöntää, että oikeuskäytännön mukaan pelkästään sen perusteella, että säädös tai päätös on omiaan vaikuttamaan kilpailuolosuhteisiin tietyillä markkinoilla, ei vielä voida katsoa, että se koskee suoraan ja erikseen kaikkia niitä taloudellisia toimijoita, jotka ovat jonkinlaisessa kilpailutilanteessa sen kanssa, jolle säädös tai päätös on osoitettu (yhdistetyt asiat 10/68 ja 18/68, Eridania ym. v. komissio, tuomio 10.12.1969, Kok. 1969, s. 459, 7 kohta). Se kuitenkin korostaa, että yhtäältä kyseisten tuotteiden markkinoilla on vain rajoitettu määrä tuottajia (sen mukaan käypää laatua olevien katkottujen viskoosikuitujen ("commodity viscose staple fibres") markkinalohkolla on ainoastaan viisi valmistajaa ja massassa värjättyjen katkottujen viskoosikuitujen ("spundyed viscose staple fibres") markkinalohkolla kolme) ja toisaalta, että investointihanke lisää merkittävästi tuotantokapasiteettia.
- 48 Sen edellytyksen osalta, jonka mukaan päätöksen on koskettava yksityistä suoraan, kantaja toteaa, että riidanalaisella päätöksellä ei ole puututtu riidanalaisten toimenpiteiden vaikutuksiin, vaikka kantaja oli vaatinut komissiolta päätöstä, jolla kumotaan nämä toimenpiteet tai muutetaan niitä (em. asia COFAZ ym. v. komissio, tuomion 30 kohta ja yhdistetyt asiat T-447/93–T-449/93, AITEC ym. v. komissio, tuomio 6.7.1995, Kok. 1995, s. II-1971, 41 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 49 On huomautettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan neljännen kohdan mukaan väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 3 kohdan mukaan väliintulijan on hyväksyttävä asia sellaisena kuin se on väliintulohetkellä.
- 50 Komissio on vaatimuksissaan tyytynyt vaatimaan, että kanne hylätään pääasian osalta, eikä se ole kiistänyt kantajan asiavaltuutta.

- 51 Itävallan tasavallalla, LLG:llä ja Land Burgenlandilla ei näin ollen ole väliintulijoina mahdollisuutta vedota ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumiseen.
- 52 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi kuitenkin työjärjestyksen 113 artiklan nojalla milloin tahansa omasta aloitteestaan tutkia, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi, myös silloin, kun väliintulija on esittänyt tätä koskevan väitteen (asia T-266/94, Skibsvaerftsforeningen ym. v. komissio, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1399, 40 kohta; asia T-239/94, EISA v. komissio, tuomio 24.10.1997, Kok. 1997, s. II-1839, 26 kohta ja asia T-174/95, Svenska Journalistförbundet v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2289, 79 kohta; ks. myös vastaavasti yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945, 18 kohta; asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, Kok. Ep. XIV, s. I-95, 23 kohta ja asia C-225/91, Matra v. komissio, tuomio 15.6.1993, Kok. 1993, s. I-3202, Kok. Ep. XIV, s. I-233, 13 kohta).
- 53 Tässä asiassa ehdoton prosessinedellytys, johon väliintulijat ovat vedonneet, koskee kantajan asiavaltuutta (ks. vastaavasti asia C-341/00 P, Conseil national des professions de l'automobile ym. v. komissio, määräys 5.7.2001, Kok. 2001, s. I-5263, 32 kohta ja em. asia EISA v. komissio, tuomion 27 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi siis tutkia sen viran puolesta.
- 54 Tältä osin on todettava, että EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen toiselle henkilölle osoitetusta päätöksestä vain, jos tämä päätös koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen. Koska riidanalainen päätös oli osoitettu Itävallan tasavallalle, on tutkittava, täyttääkö kantaja nämä kaksi edellytystä.
- 55 Sen kysymyksen osalta, koskeeko päätös kantajaa erikseen, on todettava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että jotta päätöksen voidaan katsoa

koskevan erikseen muita kuin niitä, jolle se on osoitettu, sen on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plauman v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, 223, Kok. Ep. I, s. 181; asia C-106/98 P, Comité d'entreprise de la Société française de production ym. v. komissio, tuomio 23.5.2000, Kok. 2000, s. I-3659, 39 kohta ja asia T-435/93, ASPEC ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1281, 62 kohta).

- 56 Erityisesti valtiontukien osalta on katsottu, että EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisen, yksittäistä tukea koskevan menettelyn lopettamisesta tehty komission päätös koskee erikseen paitsi tuensaajayritystä myös kilpailevia yrityksiä, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet tähän menettelyyn, edellyttäen, että riidanalaisen päätöksen kohteena oleva tukitoimenpide on merkittävästi vaikuttanut niiden asemaan markkinoilla (em. asia COFAZ ym. v. komissio, tuomion 25 kohta).
- 57 Yritys ei siis voi vedota pelkästään siihen, että se on tuensaajayrityksen kilpailija, vaan sen on lisäksi osoitettava, että kun otetaan huomioon, missä määrin se on mahdollisesti osallistunut menettelyyn ja miten merkittäväällä tavalla sen asemaa markkinoilla on loukattu, se on tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (em. asia Comité d'entreprise de la Société française de production ym. v. komissio, tuomion 41 kohta).
- 58 Nyt esillä olevassa asiassa on selvitettävä, missä määrin kantajan osallistuminen EY 88 artiklan 2 kohdan perusteella aloitettuun menettelyyn ja sen asemaan markkinoilla kohdistuneet vaikutukset ovat sen luonteisia tekijöitä, että niillä yksilöidään kantaja EY 230 artiklan mukaisesti.

- 59 Ensiksi on todettava, että kantajalla on ollut vain vähäinen osa oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Yhtäältä se ei ole tehnyt komissiolle yhtään valitusta. Toisaalta on ilmeistä, että sen 12.2.1999 ja 4.10.1999 päivätyillä kirjeillä esittämällä huomautuksilla ei ole merkittävästi ohjattu menettelyn kulkua (ks. vastaavasti em. asia COFAZ v. komissio, tuomion 24 kohta). Siten kantaja tyytyy 12.2.1999 päivätyissä huomautuksissaan toistamaan tietyt komission menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esittämät toteamukset kommentoiden niitä lyhyesti esittämättä mitään konkreettisia todisteita. Vastaavasti 4.10.1999 päivätyissä huomautuksissaan kantaja tyytyy toteamaan, että menettelyn jatkamista koskevassa päätöksessä tarkoitetut toimenpiteet ovat valtiontukea ja että ne on todettava yhteismarkkinoille soveltumattomiksi, esittämättä mitään täsmennyksiä tai todisteita.
- 60 Toiseksi kantajan asemaan markkinoilla kohdistuvan loukkauksen merkityksen osalta on aluksi muistutettava, että kuten edellä mainitussa asiassa COFAZ ym. vastaan komissio annetun tuomion 28 kohdasta ilmenee, yhteisöjen tuomioistuinten tehtävänä ei ole asian tutkittavaksi ottamista ratkaistaessa antaa lopullista ratkaisua kantajan ja tukea saaneiden yritysten välisistä kilpailusuhteista. Tältä osin kantajan on ainoastaan asianmukaisella tavalla selvitettävä syyt, joiden vuoksi komission päätös on omiaan vahingoittamaan sen oikeutettuja intressejä ja merkittävällä tavalla vaikuttamaan sen asemaan kyseisillä markkinoilla.
- 61 Lisäksi tässä asiassa on todettava, että riidanalaisessa päätöksessä tarkoitetut toimenpiteet koskevat yksinomaan tehdasta, jonka tarkoituksena on lyocellin tuottaminen, ja että on riidatonta, että kantaja ei tuota tätä kuitutyyppeä eikä aio tuottaa sitä tulevaisuudessakaan.
- 62 Kantaja vetoaa kuitenkin kolmeen perusteeseen osoittaakseen, että riidanalainen päätös on omiaan vaikuttamaan merkittävästi sen asemaan markkinoilla.

63 Ensinnäkin se väittää kannekirjelmässään, että viskoosi ja lyocell ovat suorassa kilpailusuhteessa.

64 Ilman, että tutkittavaksi ottamisen edellytysten tutkinnan yhteydessä on tarpeen ratkaista lopullisesti kyseessä olevien tuotteiden markkinoiden määritelmää, riittää, että todetaan, että asiakirja-aineistosta ilmenevät seikat osoittavat tämän väitteen perättömäksi.

65 Yhtäältä lyocellilla on tiettyjä fyysisiä ominaisuuksia, jotka erottavat sen selvästi viskoosikuidusta. Kantaja esittää kannekirjelmänsä 23 kohdassa nimenomaisesti, että "lyocell on peräisin luonnosta ja biologisesti hajoavaa; [että] käytetty liuotin ei ole myrkyllistä, on kierrätettävää ja täyttää myrkyllisten aineiden käyttökieltoa koskevat vaatimukset, [että lyocell] kestää hyvin sekä pakkaamista [että] kosteutta ja sen kutistumisprosentti on vähäinen". Vastaavasti istunnossa se on myöntänyt, että lyocellilla on "teknisiä etuja", että se on laadultaan parempaa kuin viskoosikuitu ja erittäin kestävä. Lisäksi se ei ole kiistänyt, että lyocellille on ominaista fibrilloitumistaipumus, mikä mahdollistaa sellaisten kankaiden luomisen, joilla on erinomainen drapeeraus ja silkinpehmeä kosketuspinta. Tämän viimeisen lyocellin ominaisuuden osalta se on todennut ainoastaan, että se "ei [ollut] enää muodissa ja että sitä ei — — enää nykyisin [arvostettu]" (kannekirjelmän 26 kohta).

66 Kantajan väitettä, jonka mukaan viskoosi voidaan korvata lyocellilla "suurimmassa osassa käyttötavoista", ei ole perusteltu vakuuttavasti. Ratkaisevaa merkitystä ei voida antaa varsinkaan "riippumattoman konsultin" "asiantuntijalausunnolle", jonka kantaja on liittänyt väliintulokirjelmää koskeviin huomautuksiinsa. Kyse on näet ainoastaan yhden sivun pituisesta asiakirjasta, johon sisältyy vain muutamia lauseita ja kysymyksen erittäin pintapuolinen arviointi. Asiakirja sisältää lisäksi ilmeisen epätarkkoja tietoja, kuten sen, että lyocellin ja viskoosikuitujen valmistusmenetelmät ja ominaisuudet olisivat hyvin samanlaisia (ks. 65 kohta edellä ja 69 kohta

jäljempänä). ”Riippumattoman tukkukauppiaan” todistajanlausunnossa, jonka kantaja on myös liittänyt väliintulokirjelmiä koskeviin huomautuksiinsa, vahvistetaan korkeintaan, että tietyt asiakkaat ovat sisällyttäneet tiettyihin erityissovellutuksiin lyocellia tai proviskoosia viskoosin sijasta.

- 67 Lisäksi LLG:n tieteellisessä kokouksessa tekemä ilmoitus, johon kantaja on vedonnut väitteensä tueksi (kannekirjelmän 30 kohta ja kannekirjelmän liite 14) ja jonka mukaan lyocell on ”täydentävä kuitu, jonka käyttötavat ovat erilaiset”, on ristiriidassa mainitun väitteen kanssa.
- 68 Toisaalta on riidatonta, että lyocellin hinta on tuntuvasti korkeampi kuin viskoosin. Kantaja on myöntänyt nimenomaisesti tämän seikan sekä kirjelmässään (kannekirjelmän 26 kohta ja kantajan väliintulokirjelmiä koskevien huomautusten 77 ja 78 kohta) että istunnossa. Siten se on nimenomaisesti myöntänyt useita kertoja, että lyocellia voidaan myydä viskoosikuituihin nähden kilpailukykyisillä hinnoilla ainoastaan, kun sitä on sekoitettu muihin tuotteisiin.
- 69 Lopuksi kantajan oman ilmoituksen mukaan lyocellin ja viskoosikuitujen valmistusmenetelmät poikkeavat toisistaan suuresti. Kannekirjelmänsä 23 kohdassa se nimittäin ilmoittaa, että ”lyocellin osalta — —, selluloosamassaan käytetään liuotinta (tyyppi NMMO), kun taas klassisen viskoosin valmistusmenetelmään kuuluvat merserointi- ja ksantogeenointivaiheet” ja että ”klassisen viskoosin valmistusmenetelmään verrattuna — — lyocellia [tuotetaan] käyttäen liuotinta sen sijaan, että noudatettaisiin viskoosin valmistuksen perinteisiä vaiheita”. Lisäksi vastauskirjelmänsä 36 kohdassa kantaja esittää, että ”valmistusmenetelmän osalta [se] on samaa mieltä komission kanssa siltä osin kuin tämä toteaa, että lyocellia tuotetaan viskoosin perinteisistä valmistusmenetelmistä poikkeavin menetelmin”.

- 70 Joka tapauksessa vaikka oletettaisiinkin, että lyocellin ja viskoosikuidun välillä on suora kilpailusuhde, on todettava, että tiedoilla, joita kantaja esittää kirjelmässään, ja erityisesti kannekirjelmänsä liitteessä 14 olevassa muistiossa, ei osoiteta oikeudellisesti riittävällä tavalla, että riidanalainen päätös voi vaikuttaa merkittävästi sen asemaan markkinoilla. Tämän muistion sisältämät tiedot perustuvat näet oletamiin, joita ei ole miltään osiin näytetty toteen, kuten siihen seikkaan, että LLG:n lyocell-tuotanto on vuodesta 1997 alkaen korvannut kokonaan viskoosituotannon ja että se on tarkoitettu yksinomaan Euroopan markkinoille. Lisäksi tässä muistiossa kantaja toteaa, että "[LLG:n] 3,5:tä prosenttia vastaavan tuotannon" vuoksi se on vuodesta 1997 alkaen lakannut tuottamasta ja siis myymästä tiettyjä viskoosimääriä, esittämättä väitteensä tueksi mitään näyttöä ja selittämättä edes millään tavalla, miten se on laskenut nämä määrät. Vastaavasti on todettava, että se ei ole esittänyt mitään näyttöä sen väitteensä tueksi, jonka mukaan mainittu "tarjonta" on aiheuttanut ainakin — — prosentin vallitsevan markkinahinnan muutoksen.
- 71 Toiseksi kantaja vetoaa "lyocellin alatyyppeihin", jotka se myös luokittelee "heikompi-laatuiseksi" lyocelliksi, olemassaoloon "puhtaan lyocellin" ja proviskoosin rinnalla. Kannekirjelmänsä liitteessä 14 olevassa muistiossa se ilmoittaa tältä osin, että LLG myy "erityisten myyntikanavien kautta" "äärimmäisen alhaisin hinnoin" 1 000 tonnia näitä "sivutuotteita" vuodessa, mikä pakottaa kantajan alentamaan "laadultaan vastaavien tuotteiden" kilohintoja — — ESP.
- 72 Tältä osin on todettava, että asiakirja-aineiston perusteella ei ole mahdollista todeta, että erilaisia lyocellin laatuja olisi olemassa. On korostettava, että kantaja ei kirjelmässään mitenkään täsmennä, mitä "lyocellin alatyyppeihin" käsitteeseen sisältyy. Lisäksi se ei ole vakavasti kiistänyt LLG:n ja Land Burgenlandin istunnossa useita kertoja esittämää väitettä, jonka mukaan heikompileatuista lyocellia ei ole olemassa. "Riippumattoman tukkukauppiaan" todistajanlausunto, joka on kantajan väliintulo-kirjelmää koskevien huomautusten liitteenä, ei selvennä tätä seikkaa miltään osin, koska siinä tyydytään esittämään, että "alatyypit" kuuluvat LLG:n "muutettuihin kuituihin" samalla tavalla kuin lyocell ja proviskoosi.

- 73 Vaikka oletettaisiinkin, että LLG tuottaa heikompilaatuista lyocellia ja että se myy sitä äärimmäisen alhaisin hinnoin, on todettava, että kantaja ei ole mitenkään perustellut väitettään, jonka mukaan se on tämän seurauksena joutunut alentamaan ”laadultaan vastaavien tuotteidensa” hintoja. Se ei lisäksi perustele miltään osin määriä ja hintojen alennuksia, joihin se vetoaa.
- 74 Kolmanneksi vastauskirjelmässään ja väliintulokirjelmää koskevissa huomautuksissaan se ottaa pikemminkin lähtökohdakseen proviskoosin ja viskoosin välillä esiintyvän kilpailun. Se tähdentää, että sillä seikalla, että LLG myy proviskoosia viskoosin hintoihin nähden kilpailukykyisin hinnoin ja että asiakkaat suosivat proviskoosia, koska se on laadultaan parempaa kuin viskoosi, vaikutetaan kantajan asemaan markkinoilla.
- 75 Tältä osin on todettava, että kantaja tyytyy jälleen esittämään riittämättömästi perusteltuja väitteitä.
- 76 Yhtäältä kantajan näiden väitteiden tueksi vastauskirjelmäänsä liittämä muistio ei ole miltään osin vakuuttava, koska kyse on pelkästä sen sisäisen yksikön laatimasta asiakirjasta, jossa rajoitutaan esittämään sen eräiden asiakkaiden kanssa käydyistä keskusteluista saatuja erittäin yleisluonteisia tietoja.
- 77 Toisaalta vaikka oletettaisiinkin, että proviskoosi ja viskoosi on tarkoitettu samaan käyttöön ja että niitä myydään vertailukelpoisin hinnoin, on todettava, ettei kantaja anna mitään edes ylimalkaisia tietoja tappioista tai muista seurauksista, joita se olisi kärsinyt LLG:n proviskoositarjonnan seurauksena. Täsmennyksiä olisi tarvittu tältä osin varsinkin, koska on riidatonta, että proviskoosi on uusi tuote, jota on valmistettu ja saatettu markkinoille vasta riidanalaisen päätöksen tekemistä seuraavana vuonna.

- 78 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja ei ole tuonut asianmukaisesti esiin syitä, joiden vuoksi riidanalainen päätös on omiaan vahingoittamaan sen oikeutettuja intressejä vaikuttamalla merkittävästi sen asemaan markkinoilla.
- 79 Kun otetaan huomioon tämä seikka ja kantajan rajoitettu rooli oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä (ks. 59 kohta edellä), on todettava, että riidanalainen päätös ei koske kantajaa erikseen.
- 80 Tästä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta ilman, että on tarpeen tutkia, koskeeko riidanalainen päätös kantajaa suoraan.
- 81 Sikäli kuin kantajan 16.10.2001 esittämä prosessinjohtotoimen määräämistä koskeva hakemus koskee asiakirjoja ja tietoja, joita 14.11.2001 määrätty prosessinjohtotoimi ei kata, sitä ei ole tarpeen hyväksyä, koska asiakirja-aineistoon sisältyvät seikat ja istunnossa annetut selvitykset ovat riittävät, jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ratkaista asian.

Oikeudenkäyntikulut

- 82 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on veloitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

- 83 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti Itävallan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan LLG ja Land Burgenland vastaavat väliintulijoina omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.**
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**
- 3) Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä huhtikuuta 2005.

H. Jung

P. Lindh

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja